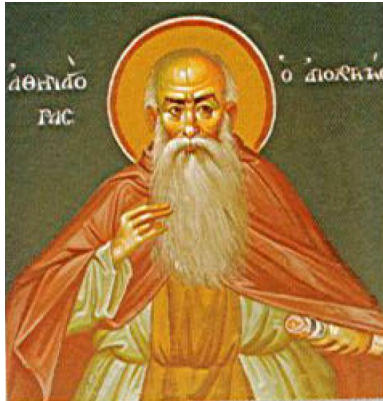

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΗΤΟΥ

Ημέρα Πανηγύρεως 24 Ιουλίου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ΄,

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Βλαστὸν Ἀθηνῶ περιφανῆ, ῥήτορα φιλόσοφον, ὑψηγορίας ἀκρότατον, παιδείας θύραθεν, θεῖα ἐπιγνώσει, λόγοις τὸν ἀρδευσάντα, λαὸν Ἀλεξανδρείας κατείδωλον, ψαλμοῖς ὑμνήσωμεν, ἀπολογητὴν ὑπέρτιμον, χαίροις Πάτερ τούτῳ πάντες κράζοντες.

Ψυχὴν ἐγεώργησας καλῶς, σπὸρον θείας πίστεως, Ἀθηναγόρα δεξάμενος, καὶ νοῦν ἐκάθηρας, τῇ θεοσεβείᾳ, πλάνας ἀπωσάμενος, ἀπάτην τε βωμῶν βδελυγξάμενος, καὶ μιμησάμενος, ἀληθείας τὸ πολίτευμα, δεομένους λόγοις σοῖς δ΄ ὠφέλησας.

Δεινὸς ἐν τοῖς ῥήτορσι δειχθεὶς, εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν, Ἀθηναγόρα πανεύφημε, παιδείᾳ ἔφανας, ἐναρέτῳ βίῳ, ἡθους τελειότητος, νοῦ θεογνωσίᾳ πληρούμενος, ἄνερ θεόσοφε, καὶ ἐν βήμασι διέλαμψας, ἀφαρπάσας ἄδου τοὺς μὴ πταίσαντας.

Ἡλίου ἀκτὶς θεολαμπής, νοητοῦ σοὶ ἤστραψεν, ἐν τῇ καρδίᾳ αὐγάσασα, φωτὶ τὰς φρένας σου, πυρσευμάτων θείων, μάκαρ παναοίδιμε, σοφὲ Ἀθηναγόρα καὶ ἴθυνε, κριτῶν διάνοιαν, πρὸς βροτῶν ὀρθὴν ἀπόφασιν, καὶ δικαίου ἅμα ἐπικράτησιν.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἀπολογητῶν τὸν πρῦτανιν, καὶ Ἀλεξανδρέων ἀδικουμένων προστάτην, τοῖς ἄσμασιν ἄσωμεν πιστοί, Ἀθηναγόραν τὸν πανεύφημον, ἐορτάζοντες αὐτοῦ τὴν θεῖαν μνήμην, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· καὶ μετὰ πίστεως θερμῆς, τῷ θεοφύτῳ Ἀθηναίῳ ἀνδρὶ, ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, ὡς Χριστοῦ γνησίῳ θεράποντι, χαίροις θεοειδέστατε, λέγοντες.

Αιτούμενοι ταῖς τούτου, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, ὅτε Κριτῆς ἐλεύσῃται κρίναι, τὰ πεπραγμένα τῶν βροτῶν, ὅπως ἐλέους τύχωμεν πάντες, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος Χριστιανῶν, τιμήσωμεν ἐνθέως, ἐν μελιστάκτοις ὕμνοις, σοφὸν Ἀθηναγόραν, Ἀλεξανδρέων καύχημα.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Λύτρωσαι δυσμενῶν, παγίδων τοῦ βελίαιρ, κινδύνων καὶ ἀνάγκης, τοὺς ἐπικαλουμένους, ὧ Ἄγιε σὸν ὄνομα.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ὡ ἀπολογητὰ, σεπτὲ Ἀθηναγόρα, ἐν ᾧρα θείας δίκης, ὡς ἔχων παρρησίαν, Χριστῷ ἡμῶν μνημόνευσον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Θεαρχικὴ Μονάς, Θεότης τρισαγία, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, λιταῖς Ἀθηναγόρου, ἡμᾶς πάντας ἐλέησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς Σὲ ὑπερφυῶς, τεκούσης ἱκεσίαις, πρόσδεξαι Θεοῦ Λόγε, καὶ δὸς πταισμάτων λύσιν, ἡμῖν τοῖς προσκυνουσί Σε.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν ῥητόρων ἀκρότης φιλοσόφων ὁ ἔξαρχος, ἀπολογητῆς ἀνεδείχθης, θείοις ἔργοις καὶ ῥήμασι, πτωχοὺς ὑπερασπίσας πρὸ κριτῶν, σοφὲ Ἀθηναγόρα νουνεχῶς, καὶ ἀδικουμένους πίστει τῇ πρὸς Θεὸν ῥυσάμενος τοὺς μέλποντας· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ καταστήσαντι ἡμῖν πρέσβυν σε ἐνθερμον.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, τῶν Ἀθηναίων, πλάνην ἔφλεξας, θεογνωσία, τὰς ἀρετὰς τῷ φωτὶ ἐργασάμενος· καὶ θεωρία πρὸς ἔργων ἐπίβασιν, Ἀλεξανδρείας λαὸν κατεπύρσευσας, μάκαρ ἔνδοξε, Ἀθηναγόρα θεόσοφε, Χριστὸν εὐμενῶς ἰκέτευε, ἡμᾶς ᾧρα φρικτῆ, γεένης ῥύσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τό· Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό· Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις, εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν Ἀθηναγόραν, τῶν ἀδικουμένων ὑπέρμαχον, καὶ Ἀλεξανδρέων ὑπέρτιμον, τῶν ῥητόρων ἔξαρχον ἀπάντων, ἀθέων, τὸν καθαιρέτην καὶ πολέμιον, ἀνθρώπων, τὸν εὐεργέτην καὶ διδάσκαλον, ἐν διδαχαῖς νουθετοῦντα, τοὺς αὐτῶ ἰόντας, δεομένων τὸν ἀρωγόν, θεοῦ τὸν θεράποντα, παρ' οὗ στέφος δόξης εἴληφεν. (Δίς)

Ποίοις, ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τὸν θεοφόρον, τὸν Πνευματορρήμονα Ἅγιον, καὶ θεοσεβείας τὸν πρόβολον, τὸν σοφὸν πιστοὶ Ἀθηναγόραν, τὸ δένδρον γῆς Ἀθηνῶν τὸ θεοφύτευτον, καὶ ἄνθος Ἀλεξανδρείας τὸ πανεύοσμον, Χριστιανῶν τὸν προστάτην, καὶ πενήτων ὄντως, εὐσυμπάθητον βοηθόν, Χριστὸν ἰκετεύοντα, ἡμῖν δωρηθῆναι ἔλεος. (Δίς)

Ποίοις, μελωδικοῖς ᾠσμασιν, ἐπαινέσωμεν ἄνθρωπον θεῖον, τὸν ἐν πολιτεία ἐμπρέψαντα, ἦθους τελειότητι λάμπσαντα, ἀρετῶν ἐργάτην τὸν ἀνδρεῖον, ῥητόρων ἀπολογία ἀκροθίνιον, παιδείας τὸν σοφιστὴν καὶ θεοτίμητον, διδασκαλίαις ἐνθέοις, διελθόντα βίον, συνειδήσει τε καθαρᾷ, ψυχὴν εὐπρεπήσαντα, ὃν τέλος ἔλιπεν ἐνδοξον.

Ποίοις, πνευματικοῖς ῥήμασι, μακαρίσωμεν τὸν θεηγόρον, τὸν μέσῳ θορύβων βιώσαντα, καὶ ταῖς ἀρεταῖς γεωργήσαντα, τοῖς δικαίοις ἔργοις καὶ ἀμέμπτοις· ἀκτίνα, ἡλίου δόξης ἀστραπόμορφον, φωστήρα, ὁμολογίας θεοφώτιστον, τόπον θανάτου τοῦ Μάρκου, πρωτοθρόνου πόλει, Ἀλεξάνδρου τῆ λαμπρᾷ, ζηλώσαντα ᾄσωμεν ὠδαῖς, ᾧ φιλέορτοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐπέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου, ὁμολογητοῦ καὶ ἀπολογητοῦ, Ἀθηναγόρου τοῦ θεορρήμονος. Δεῦτε οὖν θεόφρονες, τοῦτον ἐπαξίως τιμήσωμεν, ᾠματικοῖς ἄνθεσι καὶ ἐγκωμίοις, ὡς τῷ θεῷ δουλεύσαντα, καὶ ἀπάσας τὰς ἀρετάς, θεοφιλεῖ πολιτεία γεωργήσαντα, λέγοντες· χαίροις, Ἀθηνῶν δένδρον ἀειθαλές, καὶ εὐοσμον ἄνθος ἐκ ῥίζης ἀγαθῆς· χαίροις, Ἀλεξανδρείας δόξα καὶ καύχημα, ἀρωγὸς πενήτων καὶ ἀδικουμένων ὑπέρμαχος· χαίροις, Χριστιανῶν ἔνθεος φωστήρ, ἀνὴρ θεοσεβής, καὶ πιστῶν στηριγμὸς καὶ ἐδραῖωμα. Ἄλλ' ὧ θεοειδέστατε Πάτερ, ὡς τῆς Τρισηλίου δόξης τῷ θρόνῳ παριστάμενος,

μη παύση θερμῶς ἱκετεύειν, τὸν πανοικτίρμονα Θεόν, ὑπὲρ τῶν ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἔλεθηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνώσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνώσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ι'.32)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας· Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτέ

κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστής ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστης γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὄλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτήν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τὶ εὐάρεστόν ἐστὶ παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήση με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξη με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ' .7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἥρπαγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος α'.

Εὐφραινέσθω σήμερον πνευματικῶς, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ ἀγαλλομένῳ ποδί, τιμήσωμεν πιστοί, ἐν οἴκῳ Κυρίου, τὴν πανίερον μνήμην, Ἀθηναγόρου τοῦ τρισμάκαρος. Οὗτος γάρ, ἐν Ἀλεξανδρείας τῇ πόλει, ῥήμασι θείοις καὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, Χριστεπώνυμον λαὸν ὠφέλησε, καὶ ἀδικουμένους ἐλυτρώσατο, ἀπολογία δούς νουνεχῶς καὶ εὐσθενῶς, πρὸ τοῦ βήματος κριτῶν καὶ τυράννων, δικαιοσύνης ἀεὶ ἐργαζόμενος. Καὶ νῦν πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, ὡς παρρησίαν ἔχων τῷ Σωτῆρι, ῥυσθῆναι κολάσεως, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε θεόφρονες πάντες, συνελθόντες ἐν ναῷ Θεοῦ, ὑμνήσωμεν μέλεσι μελιρρύτοις, Ἀθηναγόραν τὸν θεόσοφον, ῥήτορα καὶ ἀπολογητὴν, ὁμολογητὴν τε τῆς πίστεως, τῶν Ἀθηναίων τὸ θεόφυτον βλάστημα, δεομένων τὸν βοηθόν, ἀδικουμένων προστάτην καὶ καταφύγιον, πίστει βοῶντες πρὸς αὐτόν· Ἄγιε πρόφθασον, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, τῶν

δολοπλόκων σκανδάλων, συκοφαντίας καὶ ψεύδους, ἀνάγκης καὶ ἀπειλῆς, τῶν ὀρατῶν ἐχθρῶν καὶ δαιμόνων, ταῖς πρὸς Χριστὸν ἰκεσίαις σου.

Ἦχος γ'.

Ἄγιε Πάτερ, σοφὲ ἀπολογητὰ, καὶ ὁμολογητὰ Χριστοῦ, Ἀθηναγόρα παναοίδιμε, μὴ ἐλλίπης Χριστὸν ἐκδυσωπεῖν, τοῦ ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι, τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶς ὑμνούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος δ'.

Τὸν πολυκύμαντον βίον, ὀσιότητι διαπλεύσας Πάτερ, καὶ τῆ φιλοσοφία ἀρετὰς γεωργήσας, ὥρμισας ἐξ Ἀθηνῶν, τῆς ἐκβλαστησάσης καὶ ἐκθρεωάσης σε γαίης, εἰς πόλιν λαμπρὰν τῆς Ἀλεξανδρείας θεόσοφε. Ἐνταῦθα δ' ἔπηξας διδασκαλίας παιδευτήριον, καὶ τὴν νεότητα κατηύθυνας, πρὸς θεογνωσίαν καὶ θεοσέβειαν, Χριστιανούς δεομένους εὐεργετήσας, λόγοις καὶ πράξεσι. Καὶ θεῶ, Ὡ ἐπόθησας ἀνέδραμες, ἀπολογητὰ καὶ ὁμολογητὰ, Ἀθηναγόρα αοίδιμε· διό, οἱ τιμῶντες ἐκ πόθου, τὴν θείαν μνήμην σου, παρακαλοῦμεν σε θερμῶς ἐκβοῶντες· πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, παντάνακτος ἢ χάρις ἅπαντας, ναοῖς συνήθροισε, πιστῶς τιμῆσασθαι, τὸν σοφὸν καὶ ῥήτορα, Ἀθηναγοραν ἐν μελίσμασιν, ὡς πρεσβεύοντα γεένης, τοῦ πυρὸς ἡμᾶς ῥυσθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις, θεοειδέστατος νοῦς, καρδία ζέουσα καὶ στόμα θεόσοφον, ψυχὴ θεὸν ἀγαπῶσα, θεοσεβείας ἀνὴρ, τῆς δικαιοσύνης γλῶσσα ἔνθεος, ἀπίστων ὁ ἔλεγχος, καὶ ἀδίκων ὁ πέλεκυς, τῶν Ἀθηναίων, τὸ θεόβλαστον φύτευμα, τῶν κατατρεγμένων καταφύγιον· πάντων ἐν περιστάσεσι, φρουρὸς ἀπροσμάχητος, καὶ ταχυνὸς ἀντιλήπτωρ, Ἀθηναγόρα σὺ δέδειξαι· διὸ τοὺς ἐν πίστει, τὴν σὴν μνήμην ἐκτελοῦντας, σῶσον πρεσβείαις σου.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἄνθος, τὸ ἀποπνέον ὀσμήν, εὐώδεστάτην ταῖς γλυκεῖαις προσήρσεις, ἐν πόλει Ἀλεξανδρείας, ὑποστηρίζων πτωχοῦς, πάσχοντας ἀδίκως, πρὸ τοῦ βήματος, ἐδείχθης μακάριε, θείοις ῥήμασιν ἔργοις σου, διασαφίζων, πρὸς δικαίαν ἀπόφασιν, τὰ φθεγόμενα, ἐκ τοῦ ἔρκους ὀδόντων σου, ἔνθεα ἀκατάληπτα, καὶ ἔννομα λόγια, ἀπολογίαν ἐκφέρων, πνευματικὴν καὶ ὠφέλιμον, θεόπνευστε Πάτερ, καὶ σοφὲ Ἀθηναγόρα, τῶν προσκαλούντων σε.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Ὅτε, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Κριτής, τοῦ κρῖναι ἅπαντας δικαίως ἐλεύσεται, ἀπροσωπολήπτως ἔχων, τὰ πεπραγμένα βροτῶν, τὰ κρυπτὰ καὶ δῆλα κακουργήματα, μεγάλα τ' ἀσήμαντα, ἐκουσίως ἢ ἄκοντες, πράξαντες ταῦτα, καὶ οὐδεὶς ὁ συνήγορος, τότε πάρεσο, μνημονεῦσαι πρὸ βήματος· οὐ γὰρ ἀπολογήσασθαι, ῥαδίως δυνάμεθα, ὅτι κατάκριτοι ὄντες, τυχεῖν δ' ἐλέους ἐλπίζομεν, τῇ σῇ μεσιτεία, ὡς λαοῦ Ἀθηναγόρα, μάκαρ ὑπέρμαχος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πιστοί, Ἀθηναγόραν τὸν πανένδοξον ἀνυμνήσωμεν, ὠδαῖς ἱεραῖς, τὸν σοφὸν καὶ ῥήτορα, ἀνθὸν Ἀθηναίων, μυρίπνοον ὁσμὴν, ἀληθείας ἀποπνεύοντα, καὶ πλάνην δαίμονος, τῇ πνευματικῇ βιοτῇ μυκτηρίσαντα, σέβειν λέγοντα, μετ' εὐλαβεῖς, οὐ θεοῖς μύθων, ἀλλ' ἓνα παντοδύναμον· Ἄγιον καὶ θεόν, τὸν τῷ λόγῳ, τὸ σύμπαν κτίσαντα καλῶς, καὶ προνοία θαυμαστῇ ἰθύνοντα· Ὄν ἀδίκως σαρκί, κακοὶ Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ἐκουσίως χεῖράς του, ἐφαπλώσαντα ἐν Ξύλῳ· τρόμῳ Ὄν ἀπέλυσεν, ἀναστάντα ὁ ἄδης, ἐκ νεκρῶν βροτοὺς δ' ἐλευθερώσαντα, καὶ πρὸς ζωὴν ἀθανατίσαντα· Αὐτῷ οὖν, νῦν πιστεύομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῶν ῥητόρων ἀκρότης φιλοσόφων ὁ ἔξαρχος, ἀπολογητῆς ἀνεδείχθης, θείοις ἔργοις καὶ ῥήμασι, πτωχοὺς ὑπερασπίσας πρὸ κριτῶν, σοφὲ Ἀθηναγόρα νουνεχῶς, καὶ ἀδικουμένους πίστει τῇ πρὸς θεὸν ῥυσάμενος τοὺς μέλποντας· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ καταστήσαντι ἡμῖν πρέσβυν σε ἐνθερμον.

Δόξα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, τῶν Ἀθηναίων, πλάνην ἔφλεξας, θεογνωσία, τὰς ἀρετὰς τῷ φωτὶ ἐργασάμενος· καὶ θεωρία πρὸς ἔργων ἐπίβασιν, Ἀλεξανδρείας λαὸν κατεπύρσευσας, μάκαρ ἔνδοξε, Ἀθηναγόρα θεόσοφε, Χριστὸν εὐμενῶς ἰκέτευε, ἡμᾶς ὦρα φρικτῆ, γεένης ῥύσασθαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.
Ἐβλάστησας λαμπρᾶ, Ἀθηναίων τῇ γαίῃ, ἐτράφη ἐν αὐτῇ, ἀρετῶν
γεωργία, παιδεία τὴν θύραθεν, καὶ σοφία τοῦ κτίσαντος, κόσμον
ἅπαντα, Ἀλεξανδρείας δὲ πόλει, οἶκον ἔπηξας, διδασκαλίας ὡς Πάτερ,
ψυχῶν φροντιστήριον.

Δόξα.

Ἐν ῥήτορσι δεινός, ἀνεδείχθης τρισμάκαρ, καὶ κόσμου τὴν κενὴν, κατεπάτησας πλάνην, φυγὼν τὰ κατείδωλα, καὶ ψευδῆ γλυπτὰ ξόανα, ὧ φιλόσοφε, Ἀθηναγόρα προνοίας, θεῖον ὄργανον, ὡς νουνεχῆς καὶ θεόφρων, ἀνὴρ θεοτίμητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξάρπασον ἡμᾶς, ἐκ παγίδων βελίαρ, Παρθένε Μαριάμ, ἡ κυήσασα Λόγον, Θεοῦ τὸν παντέλειον, τῆ γαστρί σου καὶ τέτοκας, Τοῦτον ἄχραντε, εἰς σωτηρίαν ἀνθρώπων, ὃν δοξάζομεν, οἱ γηγενεῖς μετ' Ἀγγέλων, καὶ Σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν,

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πρεσβείαν συνέγραψας περὶ τῶν Χριστιανῶν, βιβλίον θεόπνευστον καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν, ἀντέκρουσας λόγια, πίστιν ὁμολογήσας, πρὸς Θεὸν Βασιλέα, δῆμον δ' ἐλύτρωσω, καταδίκης ἀδίκου· διὸ σὲ νῦν τιμῶμεν πιστῶς, ὕμνοις θεόσοφε.

Δόξα.

Ὡς Παῦλος τῆς χάριτος καταυγασθεὶς τῷ φωτί, ἀπάτην ἀπέσεισας, εἰδώλων ὡς μιανάν, καὶ πίστιν ἐκήρυξας, πᾶσι τοῦ ἀναστάντος, ἐκ νεκρῶν Ναζωραίου, θεῖε Ἀθηναγόρα, φιλοσόφων τὸ κῦδος, σφραγίσας ἡθῶν βιοτήν, σῆ τελειότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἀκήρατον καὶ θεοτόκον ἀγνήν, Μητέρα πανάχραντον τοῦ Ποιητοῦ καὶ Θεοῦ, ἀξίως ὑμνήσωμεν, ὕμνοις θεοτερπέσι, καὶ ὠδαῖς γλυκυτάτοις, χαῖρε ταύτη βοῶντες· ἀειπάρθενε Κόρη, χαῖρε ἡ δυσωποῦσα Υἱόν, σῶσαι τὸ πλᾶσμά σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, πῶς κριτηρίῳ εὐπρεπῶς, ὑπερμαχεῖ ῥητορικῶς, Ἀθηναγόρας σοφιστής, διὰ τὴν πίστιν Χριστιανῶν ῥήμασι θείοις, οὐ μόνον τοῖς λόγοις ἀλλὰ καὶ βίῳ ὀρθῷ, τὸ εὖ ποιεῖν πενήτοις, πρὸς ὑπεράσπισιν· ὅθεν τούτῳ χαίροις εἶπωμεν, καὶ μνήμην του, νῦν τιμήσωμεν ὕμνοις, ὅτι πρεσβεύει Χριστῷ Σωτῆρι, ἡμῶν ψυχὰς ἐλεηθῆναι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρόσδεξαι ἡμῶν ἀγνή, τὴν δέησιν τὴν πενιχράν, ὅτι γιγνώσκομεν θερμήν, καὶ εὐσυμπάθητον βροτοῖς, Σὴν ἰκεσίαν πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ ἀρωγὴν σου· ἄκουσον αἰτήσεις καὶ καρδιῶν προσευχάς, ἀνάγκας τε καὶ θλίψεις, τῶν προσκαλούντων Σε· τάχει οὖν αὐτὰς ἐκπλήρωσον, ὧ Δέσποινα καὶ ἰλέωσαι Λόγον, ἐκ σοῦ τεχθέντα, τῶν ὀφλημάτων, δοῦναι ἡμῖν, ἄφεςιν θείαν.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στ.: Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον Ὅσιακόν.

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Διδασκάλου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Σήμερον ἡμέρα εὐφρόσυνος, τοῖς πέρασιν ἐπέλαμψεν, ἢ τοῦ Ἀθηναγόρου θεία μνήμη· δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ἐγκωμιάσωμεν τὸν εὐκλεῆ ἀπολογητὴν, καὶ ὁμολογητὴν τῆς πίστεως Χριστοῦ, ψαλμοῖς ἐνθέοις λέγοντες· χαίροις, βλαστὲ τῶν Ἀθηνῶν, Ἀλεξανδρέων δόξα, Χριστιανῶν ἀντιλήπτορ, Πάτερ θεόσοφε· διό, τοῖς πόθῳ σὲ τιμῶσι μνημόνευε, ὡς παρρήσιαν ἔχων θεῶ, καλὴν ἔσεσθαι ἀπολογίαν, ἐν ὧρα τῆς κρίσεως.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Ἄσμα Ἀθηναγόρου ἀπολογητοῦ, Γεωργίου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Αἰνέσαι τὸν ἔνδοξον, Ἀθηναγόραν πειράσομαι, Τριάς παντοδύναμε, ἀλλ' οὐκ ἰσχύω δοκῶ, δίχα σῆς λαμπρᾶς, φωτοειδοῦς ἀκτῖνος· διό με ἐνίσχυσον, καὶ φωταγωγήσον.

Σοφίας ὁ πρύτανις, σὺ ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, ῥητόρων ὁ ἔξαρχος, Ἀθηναγόρα σεπτέ, Ἀθηναίων γῆς, τὸ καρποφόρον κλήμα, παιδείας τὸν εὐχρημον, βότρυον ἐκτρέφοντα.

Μερόπων τὸ ἄθροισμα, ναοῖς Κυρίου εἰσέρχεται, τὴν πάντιμον μνήμην σου, τιμῆσαι ἀσματικῶς, καὶ ἐόρτιον, χορείαν συγκροτῆσαι, τὰ γέρα κομίζόν σοι, Πάτερ μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄγνη ἀειπάρθενε, ἐμὴν καρδίαν κατάρδευσον, τῇ δρόσῳ χαρίτων Σου, ὅπως σοὶ ἄσω πιστῶς, τὴν κυήσασαν, καὶ τέξασαν ἀφθόρως, Θεοῦ Λόγον ἀναρχον, καὶ προαιώνιον.

Ῥδὴ γ΄. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ἀρχὰς ἀρετῶν κατεμυήθης, ἐκ ῥίζης καλῆς καὶ εὐγενοῦς, καὶ σπόρον ἐγεώργησας, τῆς πίστεως θεόσοφε, ἐν ἀγαθῇ καρδίᾳ σου, Ἀθηναγόρα καὶ ἠύξησας.

Θεὸν ἀναστάντα ἐκ τοῦ Τάφου, ἐκήρυξας ἔνδοξε λαοῖς, καὶ τούτοις διεσάφησας, τῆς ἀληθείας δόγματα, εὐσεβοφρόνως ζῆν Χριστῶ, τῶ τοὺς νεκροὺς ἐξεγείραντι.

Ἦθροίσθη νεότητος τὸ πλῆθος, μαθεῖν παρὰ σοῦ καλῶς σοφέ, φιλοσοφίαν ἔνθεον, καὶ ῥητορίαν πάγκαλον, παιδείαν τε τὴν θύραθεν, ὡς ἀρετῶν ὧν διδάσκαλος.

Θεοτοκίον.

Ναὸν θεοκόσμητον Παρθένε, λυχνία καὶ τράπεζαν σκηνήν, πύλην κλίμακα ῥάβδον τε, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος ἦνθησε, Χριστὸς Σὲ προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν χορὸς ἔνθεος.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀθηναίων ἐκβλάστημα εὐγενές, κῦδος Ἀλεξανδρέων τὸ εὐκλεές,
ὕμνησωμεν ἄσμασι, φιλεόρτων ὁ ὄμιλος, ἐν ναοῖς Κυρίου, προθύμως
σπουδάζοντες, Ἀθηναγόρου μνήμην, σεπτὴν ἐορτάζοντες· χαίροις
ἐκβοῶντες, συμπαθῆ δεομένων, ρητόρων ὁ ἄριστος, ἀκραιφνὲς
παιδευτήριον, ἀρετῶν τε γεώργιον, προστάτα καὶ φρουρὲ εὐσεβῶν, ὧν
ἐνθέοις λόγοις εὐηργέτησας, Χριστεπώνυμον πλῆθος, θανάτου
ῥυσάμενος.

Δόξα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εὐρυμαθέστατον, καὶ ἰσαπόστολον, ἄνδρα τιμήσωμεν, τὴν νῦν
θεόφρονες, Ἀθηναγόραν τὸν σοφόν, τῆς γῆς Ἀθηναίων ἄνθος· ῥήτορα
φιλόσοφον, παιδευτὴν ἀγαθόδωρον, ὁμολογητὴν Χριστοῦ, τῆς λαμπρᾶς
Ἀναστάσεως, λαοῦ Ἀλεξανδρείας τὸ εὖχος, χαίροις βοῶντες θεῖε
Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἀπόρρητον, βουλήν ὡς ἠγγειλε, Σὲ παναμώμητε, ὁ
Ἀρχιστράτηγος, σεμνοπρεπῶς ἔφησ' αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· ὡσπερ
εἶπας γένοιτο, ὑπακούω τῷ Πλάστῃ μου, ἅμα δὲ ἐσκήνωσε, Σῆ γαστρὶ
ὁ ὑπέρθεος, Ἀδὰμ γένος φθορᾶς, ἵνα σώσῃ· ὄθεν, ὑμνοῦμέν Σε
Παρθένε.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀθηναίων θεῖον ἄνθος εὐώδιαν μυρίπνοον, πνέον ἀνεδείχθης μάκαρ,
θεηγόροις σου ῥήμασι, καὶ ἐναρέτοις σου ἔργοις ἐκλαμπρότατε, ἄνερ
ἔνδοξε, Ἀθηναγόρα πανεύφημε.

Γεωργήσας τῇ ψυχῇ σου, ἐμμελῶς σπόρον ἅγιον, πίστεως Σωτῆρος,
πλάνην τῶν εἰδώλων κατέλιπες, τῇ φωταυγίᾳ ὡς Παῦλος εἰσδεξάμενος,
καὶ ἀνάστασιν νεκρῶν, βροτοῖς διεισπύησας.

Ὁδηγὸς πεπλανημένων ἀσφαλῆς ἐχρημάτισας, ἐν διδασκαλίαις, καὶ τῇ
ἀγαθῇ πολιτείᾳ σου, θεοειδέστατε Πάτερ, νοῦν δ' ἐφώτισας, χεῖλην
κράζοντα· δόξα θεῖ τῇ δυνάμει Σου.
Θεοτοκίον.

Ῥυπαρὰν καρδίαν ἔχων, ἐξ ἰοῦ πλάνου δράκοντος, πλείσταις
ἀμαρτίαις, γέμουσαν φθορᾶ δ' ὀλισθαίνουσα, τῶν παθημάτων πρὸς
φλόγα τῆς κολάσεως, ἀνακράζω Σοι· ῥῦσαι καὶ σῶσόν με Δέσποινα.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου Ἄγιε, τῷ φωτὶ Θεότητος ἐδέξω,
ὑπερασπίζων, διδασκαλεῖον φρενῶν, καρδίας τ' ἐν πόλει τῇ λαμπρᾷ,
θρόνου Μάρκου ἱδρυσας, καταρδεύων σοῖς ῥήμασιν.

Ἐπὶ ῥήτορσιν, Ἀθηναγόρα ἄριστος, πρύτανις ἐν βήματι
δικαίως, ὑπερασπίζων, ἀπολογία ὀρθῇ, ἐτάσεως τοῦς Χριστιανοὺς,
νίκην δίδων ἔννομον, καὶ ἀθέσμων ἐπίρρῳσιν.

Ἀφθόνως μετέδωκας, τὴν γνῶσιν σου νεότητι, ἧ σοφὸν ἐνθέως ἠγωνίσω,
καταυγασθῆναι τῶν ἀρετῶν τῷ φωτὶ, παιδεῖαν τὴν θύραθεν δ' αὐτῆ,
θεηγόροις λόγοις σου, ἐρμηνεύων πανάριστα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Σὺ Προφητῶν ἐκπλήρωσις, τύπων αἰνιγμάτων καὶ
συμβόλων, τῶν Ἀσωμάτων, ἡ ἡδυτάτη ὥδῃ, ἐδείχθης ὡς οὔσα ἀληθῶς,
θεῖον ἐνδιαίτημα, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως.

Ἦδῃ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ὅσμήν, τῶν λόγων σου ἔνδοξε, ἀπέσμιξας Χριστῷ θεῖα χάριτι, καὶ
κατεμύρισας, ἅπαν Χριστῶνυμον πλήρωμα, Ἀλεξανδρείας πόλει, πρὸς
ὑψος ἄρρητον.

Λαός, ἀκούειν σου ἔδραμεν, ἐν βήματι σοφὸν παριστάμενος, πρὸς
δίκην ἐνθεσμον, λύων τῆς πλάνης μυθεύματα, ἐλευθερῶν δικαίους,
ἀδίκου κρίσεως.

Ὁ θεῖος, ὕμνοις τιμάσθω γε, σοφὸς Ἀθηναγόρας ὡς πρόμαχος, λαοῦ
θεόφρονος, ῥήτωρ δικαίους ῥυσάμενος, ἐκ καταδίκης ἄνδρας, νῦν
πρέσβυς δ' ἐνθερμος.

Θεοτοκίον.

Γλυκεῖαν, δρόσον σταλάξατε, τὰ ὄρη καὶ βουνοὶ θεῖας χάριτος, τὴν
ἀειπάρθενον, ἄδοντες θείοις μελίσμασιν, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα,
ἀνθρώπων σῴτειρα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν σοφὸν καὶ ῥήτορα, Ἀθηναγόραν, οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν, Χριστοῦ
τὸν ὁμολογητὴν, ἀδικουμένων ὑπέρμαχον, καταυγασθέντα, φωτὶ τῆς
θεότητος.

Ὁ Οἶκος.

Πνευματικῆ μέθῃ πεπληρωμένοι ὧ θεόφρονες, σπουδάσωμεν ὑμνῆσαι,
Ἀθηναγόραν τὸν πανεύφημον ῥήτορα, τῶν Ἀθηναίων γόνον, καὶ
Ἀλεξανδρέων κλέος, ἐγκωμίοις ὕσμασιν, ὡς ὁμολογητὴν πίστεως
Χριστοῦ, καὶ ἀπολογητὴν τῶν κατατρεγμένων καὶ ἀδικουμένων
Χριστιανῶν, ὅτε ἡ φοβερὰ μανία τῶν ἀθέων τυράννων, ὡς καταγιγίς
θαλάσσης ἀδιαπτῶτως ἔτυπτες τοὺς θεοσεβεῖς ἄνθρωπους, ἵνα τρόμῳ
δειλιάσωσι, καὶ εἶδωλα προσκυνήσωσι· χαίροις, ὧ σοφὸν Πάτερ, ὁ
κήρυξ τῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως, ὁ πῆξας εὐαγὲς
διδασκαλεῖον θεογνωσίας καὶ ἀρετῶν, θύραθεν παιδείας
φροντιστήριον, πρὸς ἀνόρθωσιν ἡθῶν τελειότητος τῆς νεότητος, ἵνα
καταυγασθῶσιν, ὡς σύ, καὶ οἱ τούτῳ ἐντροφῶντες, φωτὶ τῆς
θεότητος.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀθηναγόρου τοῦ Ἀθηναίου
τοῦ ἀπολογητοῦ

Ὁ τὰ ἄνω θρώσκων, ἀνὴρ θεῖος,

τὰ ἄνω οἰκεῖ, λαβὼν τῆς δόξης στέφος.

Τετράδι καὶ εἰκάδι, Ἀθηναγόρας ἦκεν πόλῳ.

Οὗτος, ἐγεννήθη ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀπὸ εὐγενεῖς γονεῖς· ἀνετράφη, ἐσπούδασε καὶ ἐβίωσε τὸν 2ον μ. Χ. αἰῶνα. Προσηλυτίσθη νέος εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, καὶ συνεδύασεν ἀρίστως, ἐλκυσθεὶς τῇ θείᾳ χάριτι, τὴν Χριστιανικὴν ἀληθῆ καὶ ὀρθὴν πίστιν, μετὰ τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας τοῦ Πλάτωνος. Ὑπῆρξε σπουδαῖος φιλόσοφος, ἔξοχος ῥήτωρ, λαμπρὸς παιδαγωγὸς τῆς ἀρετῆς, διδάξας ἐπιστημονικῶς, ἃ οἶδεν, ἐν τῷ κλεινῷ ἰοστεφεῖ ἄστει τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θεόσοφος συγγραφεύς. Τὸ ἔτος 176 μ. Χ, ἐγκατεστάθη εἰς τὴν λαμπρὰν πόλιν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐν Αἰγύπτῳ, ἔνθα ἵδρυσε διδασκαλεῖον νεότητος, ἐκδιδάσκων ταῖς θείαις ἀρεταῖς, τὴν θεογνωσίαν καὶ θεοσέβειαν, ὁμοῦ μετὰ τῆς θύραθεν παιδείας, καὶ νοουθετῶν πρὸς γεωργίαν ἐναρέτου πολιτείας, οὐ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς αὐτῷ ἰόντας. Ὡς ῥήτωρ εὐρυμαθέστατος, καὶ λίαν πεπαιδευμένος ἀνὴρ, εὐσθενῶς, ἐννόμως, ἐνθέσμως, καὶ ἀποδεικτικῶς, ἐν τοῖς βήμασιν, ὑπερησπίζετο ἀνιδιοτελῶς τοὺς διωκομένους ἀδίκως καὶ κατακρίτους θανάτου Χριστιανούς, ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς διωγμοὺς τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων, δίδων γενναίῳ τῷ φρονήματι ἀπολογία, κηρύττων ὡς διάδοχος τῶν Ἀποστόλων καὶ ἰσαπόστολος παρρησία, καὶ ὁμολογῶν ἅμα τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μάλιστα, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴ μακροσκελῆ, ἐν εἴδει συγγράμματος, εἰς τὸν αὐτοκράτορα Μάρκο Αὐρήλιο καὶ τὸν υἱὸ τοῦ Κόμμοδο, ὑπὸ τὸν τίτλο: Πρεσβεία περὶ τῶν Χριστιανῶν. Στεντορεῖα τῇ φωνῇ διεκήρυττεν εὐθαρσῶς τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτὸς ἐδιδάχθη ἀληθῶς τὸ δόγμα, ὑπὸ τῶν πρώτων ἀποστολικῶν θεοφόρων Πατέρων. Διό, καὶ συνέγραψεν ἕτερον σύγγραμμα θεοπνεύστως, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν καὶ τῶν νεοπλατωνικῶν ἰδεῶν, φέρον ἐπιγραφὴν: Περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Σύμπασα ἡ βιοτὴ τοῦ ὑπῆρξε καρὸς μελέτης, νήψεως, προσευχῆς, διδασκαλίας καὶ ἐναρέτω ἔργων εὐποΐας καὶ φιλανθρωπίας, πειθόμενος τοῖς νόμοις, ἀλλ' ὑπακούων πρωτίστως τοῖς θείοις προστάγμασιν. Ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, πλησίον τοῦ τόπου τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χριστίνης

Τὴν Χριστίναν ἠνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,

Νύμφην ἄμωμον, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος στρατηλάτου θυγάτηρ. Ὡς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγόν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ θεοὺς, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαταῖσθαι αὐτὴν διωρίσατο καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν· ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. Διὰ οὖν ταῦτα, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται· ἔνθα οἷσιτος προσκαρτερήσασα, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἔλκη θεραπεύεται. Εἶτα, ἐν θαλάσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ θείου Ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. Ἐπειτα, γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαντος· ὃς αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς. Δίωνος δὲ τινος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. Ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται· καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν

πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονεῖαν ἐδέξατο, καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτήν· καὶ ἄφλεχτον φυλαχθεῖσαν, ἐρπετοῖς ἰοβόλοις καταδικάζει, καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ρυῆναι φασί· καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. Καὶ τελευταῖον, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καπίτων, ξίφει τελειοῦται. Ψυχῆς μὲν ὄμμα παντεπόπτη Δεσπότη, τείνει Καπίτων τὸν τράχηλον δὲ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὑμέναιος, ξίφει τελειοῦται. Ἐχαιρεν Ὑμέναιος ἡκῶν πρὸς ξίφος, ὥσπερ πρὸς ὕμέναιον ἡκῶν νυμφίος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἑρμογένης, τοὺς ὀδόντας ὅλους ἐκριζωθεῖς, τελειοῦται. Ἀνηλεῶς ὀδόντας ἐκκρουσθεῖς ὅλους, βρυγμοὺς ὀδόντων, Ἑρμόγενες, ἐκφύγης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Θεσσαλονικέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Σαλομπτίνου, ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Θεόφιλος ὁ Ζακύνθιος, ὁ ἐν Χίῳ, ἐν ἔτει 1635, πυρὶ τελειοῦται. Ὁ Θεόφιλος πυρποληθεῖς ἐν Χίῳ, Θεοῦ φιλίαν εὗρεν ὧ εὐτυχίας!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐκ Κίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1670, ξίφει τελειοῦται. Ἀθανάσιε δός τι καὶ λήψη μάκαρ, δός τὴν κεφαλὴν κάθανασίαν λάβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἱερεμία, ἐν Κρήτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μπορίσου καὶ Γλιέβου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἦδυλάλητα τὰ σὰ σοφὲ βιώματα καὶ κατορθώματα, ὑπὲρ ἡλίου λαμπρά, χθονὶ τοῦ ἰοστεφοῦς, ἐνδόξου ἄστεως, θεοτίμητε, Ἀθηναγόρα πάνσεπτε, δεομένων ὁ προστάτης.

Τίς ἰσχύσειεν ἀξίως διηγῆσασθαι καὶ ἐρμηνεύσασθαι, τῆς γνώσεως ὑψηλόν; ὁ ἔσχες μακάριε, καὶ ἐγεώργησας, ὑπερύμνητον, καὶ ἀναστάντα Κύριον, ἀνυμνῶν Ἀθηναγόρα.

Ὅπως ἔνθεος ὑπάρχων διεκήρυξας Χριστοῦ Ἀνάστασιν, ἐλευθερῶν ἐκ παθῶν, δουλείας τὸν ἄνθρωπον, πρὸς δόξαν ἄρρητον, αἰωνίζουσαν, Ἀθηναγόρα πάνσοφε, τὸν λαὸν πιστῶς φωτίσας.

Θεοτοκίον.

Ἐπεὶ ἔννοια ἐστὶ τὸ Σὸν μυστήριον ὅπερ εἰργάσατο, γαστρί σου Κόρη, Τριάς Πατὴρ πέμψας Ἄγγελον, εὐαγγελίσασθαι, Λόγου σάρκωσιν, τῇ ἐπελεύσει Πνεύματος, διὰ τοῦτο Σὲ ὑμνοῦμεν.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Γένος τῶν μερόπων εὐφημεῖ σε, θεόφρον Ἀθηναγόρα πανσεβάσμιε, γλυκυτάτοις φθέγμασιν, ὕμνοις καὶ μελίσμασι, καὶ τὴν λαμπρὰν σου κοίμησιν, τιμᾶ κομίζόν σου, τὰ ἄσματα, ὡς γέρα τῷ θέρει, χάριτος δὲ δῶρα, εὐγνωμοσύνης ἄνθη.

Ἐγραψε σοφὴ τιτλοφοροῦσαν, «πρεσβείαν περὶ τῶν Χριστιανῶν», βιβλόν σου θεηγόροις ῥήμασι, πρὸς λαοῖς παντάπασιν, ὑπερασπίζων ἄριστα, καὶ ἐκλυτρούμενος, πρὸ βήματος κριτῶν καταδίκους, ἐν Ἀλεξανδρείας, ἠγλαῖσμένη πόλει.

Ὡρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἡμέρας Δικαιοκρίτου ῥῦσαι ἅπαντας, τῆς φρικτῆς ἐτάσεως, καὶ πυρὸς κολάσεως, συνηγορῶν πρεσβεία σου, ὡς λόγους ἔκπαλαι, ἐδίδως σοφῆς ἀπολογίας, ὦ Ἀθηναγόρα, πρὸς ἄφεςιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ῥῶσιν καὶ ψυχῆς ἐλευθερίαν, πρὸς Τόκον σου παναμώμητε τὸν ἅγιον, βράβευσον τοῖς ψάλλουσι, Σὲ καὶ μακαρίζουσι, τὸ θαυμαστόν σου ὄνομα, καὶ ὑπερύμνητον, ὃ φρίττουσι, σατὰν λεγεῶνες, καὶ ἀνθρώπων πλήθη, ἀξίως μεγαλύνει.

Ῥδὴ θ΄. Ἄπας γηγενῆς.

Ἄγγελοι, καὶ ἄνθρωποι ἀνυμνοῦσιν, ἐν ὕμνοις τὸν φιλόσοφον, Ἀθηναγόραν τὸν θεῖον, αὐτοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες.

Δράμετε, φιλέορτοι θεῖω οἴκῳ, Κυρίου παντοκράτορος, καὶ δότε δόξαν τῷ Κτίστη, καὶ τιμὴν Ἀθηναγόρῃ.

Γάννυται ἐν σοί, κλεινὴ πόλις ἔνδοξος, ἡ ἐκβλαστήσασα, σὲ θεομακάριστε, Ἀθηναγόρα ῥήτορ θεόπνευστε, καὶ οἰκουμένης πέραςι, Χριστοῦ Ὁρθόδοξος, Ἐκκλησία, ἄγει τὸ μνημόσυνον, ἐορτῆς σου πανδήμου μελίσμασιν.

Ἄνθρωποι, ὑμνήσατε θεαρέστως, Χριστοῦ πάνσοφον ῥήτορα, Ἀθηναγόραν τὸν μέγαν, καταδίκων θεῖον ῥύστην.

Χαίρουσι, τὴν εὖσημον νῦν ἡμέραν, Ἀθῆναι αἰ βλαστήσασαι, Ἀθηναγόραν τὸν βότρυν, τῆς Ἀλεξανδρείας οἴνον.

Ἴσθι βοηθός, ἡμῶν νῦν ἀοίδιμε, πρὸς θεῖαν παιδείυσιν, ὡς εἰς Ἀλεξάνδρειαν, σοφίσας νέων, πλήθος ἀμέτρητον, διδασκαλίας ἄριστα, καὶ δὸς μιμήσασθαι, ἀγωγὴν σου, ἄθλους καὶ ἐνάρετον, πολιτείαν ὧ Πάτερ μακάριε.

Δόξα Σοι, Θεότης ἡ τρισαγία, Πάτερ Υἱὲ σὺν Πνεύματι, προσκυνουμένη ἐν πίστει, λόγῳ κτίσασα τὸν κόσμον.

Οἴκοις οὐρανῶν, οἰκεῖ νῦν τὸ πνεῦμά σου, συναυλιζόμενον, Ἀγγέλοις Ἁγίοις τε, καθικετεῦον, θεὸν τὸν ὑψιστον· διὸ τοὺς ὕμνους μέλποντας, σοφὴ τὴν μνήμην σου, συμφορῶν τε, ῥῦσαι καὶ κακώσεων, μιμησκόμενος ὥρα τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, θεοχαρίτῳτε Κόρη, Μαρία Σὺ εἶ Δέσποινα, ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, καὶ πιστῶν ἐλπίς καὶ σκέπη.

Ὑμνους καὶ ᾠδὰς, ἐξύφανον Δέσποινα, πρὸς Σὲ τοὺς πρέποντας, Πνευματεμοφρούμενος, ὁμολογῶν Σου τὸ ἀειπάρθενον, ὅτι θεὸν ἐκύησας, καὶ ἐγαλούχησας, ὡσπερ βρέφος· ὄθεν Μητροπάρθενε, τῷ Σῶ γάλακτι χάριτος θρέψον μοι.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ´. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀθηνῶν τὸ ἄνθος, Ἀλεξανδρείας τὸν καρπὸν, τὸν πρῦτανιν τῆς παιδείας, τὸν ῥήτορα καὶ σοφιστήν, Ἀθηναγόραν τὸν θεῖον, πιστοὶ τιμήσωμεν ὕμνοις.

Θεοτοκίον.

Ὡ Μαριὰμ Παρθένε, Ἀθηναγόρου ταῖς λιταῖς, καὶ Ἀθληφόρου Χριστίνης, ἀεὶ δυσώπει Σὸν Υἱόν, δοῦναι πταισμάτων τὴν λύσιν, τῶν Σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Αἴνοι. Ἦχος α´. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὡσπερ Ταρσεῖ οὐρανόθεν φέγγος ἐπέλαμψε, Χριστοῦ θεογνωσίας, οὕτω σοὶ θεηγόρε, σεπτὴ Ἀθηναγόρα νοῖ ψυχῆ, καὶ καρδίᾳ κατηύγασε, τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς τὸ Τριαδικόν, ἀπώσάμενος τὰ εἴδωλα.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια χαίρει ἐν σοὶ μακάριε, σοφὴ Ἀθηναγόρα, ὅτι ἔπηξας ταύτη, τῆς θύραθεν παιδείας καὶ ἀρετῆς, τῆς ψυχῆς ἐργαστήριον, διδασκαλεῖον ἰθῦνον πάντας καλῶς, ἄνω θρώσκειν πρὸς τὰ κρεῖττονα.

Ὅταν ἐλεύση τοῦ κρῖναι ὧ δικαιοσύνη, ἀπάντων πεπραγμένα, φοβερᾷ δίκης ὥρα, ἀνεωγμένων βίβλων δῆλα κρυπτά, τρεμαμένων πρὸ βήματος, ἡμῶν καθάπερ τὰ φύλλα συκῆς λιταῖς, Σοῦ θεράποντος ἐκλύτρωσαι.

Τὴν σὴν πανέορτον μνήμην μάκαρ γεραίρομεν, ᾠδαῖς θεοτερπέσι, καὶ ψαλμοῖς τοῖς εὐήχοις, σοφὴ Ἀθηναγόρα πάντων φρουρέ, δεομένων ὑπέρμαχε, ἀδικουμένων προστάτα φίλε θεοῦ, πρεσβευτὰ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α´.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐόρτια καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλομένοι τῷ Πνεύματι, ἐπὶ τῇ φωτοφόρῳ πανηγύρει τοῦ διδασκάλου ἡμῶν· ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν θεόσοφον Πατέρα, ἐν ὕμνοις ἀνυμνεῖσθωσαν. Διὸ καὶ νῦν θεόφρονες πιστοί, ἐν τῷ ναῶ τοῦ Κυρίου συνελθόντες, τὸν πανεύφημον σοφιστήν, καὶ Χριστοῦ λαμπρὸν ὁμολογητὴν ἐγκωμιάσωμεν, ὅτι τοῦτον κέκτηνται, οἱ πένητες θησαυρόν, οἱ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ῥύστην, οἱ ἀδικουμένοι προστάτην, οἱ

έν βήμασι βοηθόν, οί υπό κατηγορίαν θανάτου έλευθερωτήν, οί έν είρκτῆ άπολογητήν. οί πάντες τόν πανταχοῦ ταχὺ προφθάνοντα, ἄριστον νομογνώστην, πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὦ Ἄθηναγόρα πανένδοξε, μνήσθητι καὶ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, έν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης, καὶ ιλέωσαι τόν δικαιοτάτον Κριτήν, ῥυσθῆναι πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς έν σκότει καθεύδουσιν επέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὖς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρήσίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Χαίροις εὐσεβείας θεῖος ἀνήρ, στῦλος ἐγκρατείας, καὶ σοφίας ἄρμα πυρὸς, ὀδηγοῦν πρὸς ὕψος, πιστοὺς θεογνωσίας, σεπτὲ Ἄθηναγόρα, θεοειδέστατε.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸ πυρίπνουν στόμα, ἀποπνέον πνευματικῶν, λόγων εὐοσμίαν, ἀνδρὸς πλήρους σοφίας, χαίροις Ἄθηναγόρα, τούτῳ κραυγάζοντες.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:
Εὐλογητὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

Ἡ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου έν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσον μου έν τῇ δικαιοσύνῃ Σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν Σου,

πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζῶν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς Σέ τὰς χεῖρας μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μου τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός Σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ θεὸς μου. Τὸ πνεῦμα Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος Σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ τῶν οἰκείων στίχων:

θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὸ τροπάριον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀθηναγόρου τὴν πανέορτον μνήμην, ὑμνολογήσωμεν πιστοὶ ἐκ καρδίας, ἀσματικῶς γεραίροντας τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ἔνθεον βίον γεώργιον, ἀρετῶν πλουσίαν πληθύν, χάριτος αἰτούμενοι, φωτισμὸν διανοίας, καὶ ὕδατος κατάρδουσιν ψυχῆς, τῇ ἀθανάτῃ πηγῇ τῆς θεότητος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός, ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Σοφὸν Ἀθηναγόραν ἄδω ἐνθέως. Γεωργίου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σοφίαν μοι δίδου Τριάς σεπτῆ, πρεσβείαις Ἁγίου, τοῦ Χριστοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Ἀθηναγόρου ὅπως μέλψω, ἐνθεον βίον, καὶ τούτου ἀθλήματα.

Ὅσμήν εὐωδίαν πνευματικὴν, σὴν στάλαξον μάκαρ, ἀνυμνήσαι θεοπρεπῶς, νοός σου τὸν πλοῦτον τῆς σοφίας, καὶ ἀρετὰς σῆς ψυχῆς, ἅς μοι δώρησαι.

Φιλόπονον ἔργασαι δοῦλον Σόν, θεέ μου ἀυξῆσαι, ἃ μοι δέδωκας τάλαντα, λιταῖς τοῦ σοφοῦ θεράποντός Σου, Ἀθηναγόρου πρὸς θεῖαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁδύνην ψυχῆ μου τῇ ῥυπαρᾷ, προὔξενησε Κόρη, ἁμαρτίας ἡ πρὸς ῥοπήν, κινουσα διάνοιαν τὴν φύσιν, ἀλ' εἰς χαρᾶν τὴν πικρίαν μετὰτρεψον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νικητὴν τροπαιοῦχον τοῖς πειρασμοῖς δεῖξόν με, νοῦν μου ἀποκάθαρον σκότους, καὶ καταλάμπρυνον, τῶν ἀρετῶν τῷ φωτί, Ἀθηναγόρα θεόφρον, καὶ καρδίας ἔμπλησον, εἰρήνης δέομαι.

Ἄδοκῆτων κινδύνων ἀσθενειῶν λύτρωσαι, ἡμᾶς θεῖε Ἀθηναγόρα, καὶ περιστάσεων, τοὺς καταφεύγοντας νῦν, σῆ ταχυνηῖ προστασία, καὶ τὰς νόσους μάκρυνον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοδώρητον χάριν ἦν ἐκ θεοῦ εἴληφας, ἀπολογητὰ θεορρήμον, πανευκλεέστατε, ταῖς σαῖς παράσχου λιταῖς, πρὸς ἰατρειάν νοσοῦντων, τοῦ σατᾶν ἀπέλασιν, καὶ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀμφίστομος σπάθη ἰατρικὸν βάλαμον, τὸ ψυχῶν οὐλὰς ἐπουλῶνον, ὑπάρχεις Δέσποινα, κατὰ δαιμόνων ἡμᾶς, ἐπαπειλούντων ὀξέως· ὅθεν σβέσον τάχιστα, τούτων τοξεύματα.

Διάσωσον, Χριστέ πρεσβείαις ἡμᾶς τοῦ Ἀθηναγόρου, νόσων βλάβης παντοδαπῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς ἔνδοξον τούτου, ἄδοντας μνήμην.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Βλαστὸν Ἀθηνῶν, θεόφυτον τιμήσωμεν, σοφὸν παιδευτὴν, νεότητος καὶ ῥήτορα, τῆς εἰρκτικῆς ἀρπάσαντα καταδίκους μέλλοντας θάνατον, εὐρεῖν ἀνόμως, λόγοις πειστικοῖς, ὃν ὥρα τῆς δίκης, πρέσβυν ἔξωμεν.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νεκρωθέντα με ζώωσον, ἐκ τῆς ἁμαρτίας θεοειδέστατε, καὶ μετάνοιαν μοι δώρησαι, τῆς σαρκὸς πραῦνων τὰ σκιρτήματα.

Ἀληθόνων ἐκλύτρωσαι, ᾧ Ἀθηναγόρα τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ παράσχου ἱκεσίαις σου, λύσιν ὀφλημάτων πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον.

Γοερῶς ἀνακράζω σοι, ᾧ Ἀθηναγόρα ὥρα τῆς κρίσεως, τῷ Δεσπότη δὸς παράκλησιν, ῥῦσαί με πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Θεοτοκίον.

Ὅδυρμούς ἐκ τῶν θλίψεων, τῆς καρδίας λύπην ἡμῶν ἐκδίωξον, καὶ χαρᾶς Χριστοῦ καταύγασον, πάντας ᾧ ἀγνή τοὺς εὐφημοῦντάς Σε.

Ῥδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, κατὰ πολεμίων βράβευσον, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε ψαλμοῖς ἱεροῖς, Ἀθηναγόρα, καὶ ὄφρὺν σατᾶν κατάβαλε.

Ἄνω εἰς Σιών, ἡμᾶς ἔλकुσον πανεύφημε, εὐσπλαγχνον Χριστὸν ἱκετεύων ἀεὶ, ἵνα εὐκλείας, τῆς ἀθανάτου μετάσχωμεν.

Νίκας κατ' ἐχθρῶν, καὶ αἰρετιζόντων δώρησαι, καὶ ἀδίκου κατακρίσεως πιστούς, ῥῦσαι θεόφρον, παρακλήσεσι πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἄδου τοῦ πικροῦ, ἵνα ῥύση ἡμᾶς ᾤκησε, γαστρί Σου Κόρη Θεὸς σωματικῶς, ὃν ἐκδυσώπει, τοῦ Παραδείσου εἰσάξασθαι.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Δεδούλωκα, τὴν ψυχὴν ὡς ἄσωτος, ἀλλὰ κάθαρον παθῶν σαῖς πρεσβείαις, νόσων δεινῶν, πειρασμῶν με ὀδύνης, Ἀθηναγόρα κινδύνων καὶ θλίψεων, ἐκλύτρωσαι τὸν ψαλμικῶς, σὲ ὑμνοῦντα ἀπαύστως πανεύφημε.

Ἠμότητα, τῶν τυράννων ἤλεγξας, καὶ κριτῶν τὰς ἀδικίας θεόφρον, Χριστιανούς, εὐθαρσῶς καταδίκης, ἀπολυτρούμενος θείοις σου ῥήμασι· διὸ εὐμένισον Κριτὴν, ἵν' ἡμᾶς ῥύση ὥρα τῆς κρίσεως.

Ἐπίχαρμα, ἐγενόμην δαίμοσιν, ἠδοναῖς τῆς ἁμαρτίας δουλεύσας, ὅτι παθῶν, ἡ ψυχὴ ἐμολύνθη, καὶ ὡς ἰχθὺν ὁ βελίαιρ ἐζώγρησεν, ἀλλὰ πρὸ τέλους βοῶ· Σῶτερ σῶσον λιταῖς Σου θεράποντος.

Θεοτοκίον.

Νηστεύοντα, ἐκ παθῶν ἀξιώσον, καὶ δυνάμει Σου ἐνίσχυσον Κόρη· ὅτι τροφός, γλυκασμός καὶ ἀγάπη, πιστῶν ὑπάρχεις ἐλπίς καὶ μεσίτρια· διὸ ὑμνοῦμέν Σε ἀγνή, προσκυνοῦντες τὸν ἄφραστον τόκον Σου.

Διάσωσον, Χριστὲ πρεσβείαις ἡμᾶς τοῦ Ἀθηναγόρου, νόσων βλάβης παντοδαπῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς ἔνδοξον τούτου, ἄδοντας μνήμην.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία των Χριστιανῶν.

Ἀντιλήπτω τῶν Χριστιανῶν ἀξιάγαστε, καὶ προστάτης τῶν ἐν φυλακαῖς καὶ ἐν βήμασι, σὺ ἐδείχθης ἀδικούμενων ὑπερασπιστά, ῥυσάμενος τούτους ἐκ ποινῆς, θανατικῆς ῥήμασι σοῖς· διὸ νῦν σοὶ κραυγάζομεν· σπεῦσον Ἀθηναγόρα, καὶ λύτρωσαι καταδίκης, ταῖς σαῖς πρεσβείαις πρὸς Θεόν, ἡμᾶς ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Προκείμενον: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Εὐαγγέλιον Ὅσιακόν.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Διδασκάλου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι. Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Μὴ ἐάσης μόνον με, ἀδικουμένων προστάτα ἀξιοκατάκριτον, ὄντα καὶ πανάθλιον, ἀμαρτήμασιν ὥρα τῆς κρίσεως, δοῦν ἀπολογίαν, μηδεμίαν ἐξισχύοντα, οὐδὲ συνήγορον, ταῖς κατηγορίαις τότε ἔχοντα· πάρεσο ἐν δίκη, καὶ μνήσθητι Κριτοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ, Ἀθηναγόρα θεόσοφε, ῥύσασθαι κολάσεως.

Οὐδεὶς προστρέχων εὐλαβῶς, ναῶ Κυρίου ἐπιστρέφει ἀνώφελος, ὃ ἔνδοξε Ἀθηναγόρα, ἀλλὰ χάριν λαμβάνει, ἦν Θεὸς σοὶ ἐβράβευσεν, ἀγώνων πόνοις σου μακάριε.

Μεταβολὴ τῶν κατακρίτων, ἀπαλλαγὴ ἀδικουμένων ἐν βήμασι θεορρήμον ὑπάρχων, ὡς Ἀλεξανδρεῖς ποτὲ σῶσας, ἡμᾶς λύτρωσαι ὀδύνης, καὶ τῆς πολεμίων κατασχύνης, φρουρῶν ἀεὶ πιστοὺς Χριστιανούς.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Θεράπευσον τὰς νόσους πληγὰς δ' αἰμορροούσας φίλτρῳ βαλσάμῳ τῷ σῷ, ἐπούλωσον ταχέως, ῥυόμενος κινδύνων, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου, καὶ σὴν εἰκόνα σοφέ, πιστῶς ἀσπαζομένους.

Ἐχθρῶν ἐπανάστασις ἀπιστούντων τὰ θράση καὶ κακοδόξων ἰσχύν, κατάβαλε ἐννόμως, σοφὲ Ἀθηναγόρα, ἵνα χαίρωμεν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὰς Ἀθηναγόρα σοὶ προσάγομεν πίστει μετ' εὐλαβείας πολλῆς, Ἀλεξανδρείας δόξα, ζητοῦντες ἐκ κινδύνων, ἵνα ῥύσης τοὺς ἄδοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σκηνή ἡγιασμένη Πύλη πάγχρυσε σκέπε τοὺς ἀνυμνοῦντας ὦδαίς, τὴν ἱερὰν μορφήν σου, καὶ σὲ ὁμολογοῦντας θεοτόκον διάσωζε. Σὺ γὰρ ἀσπόρως σαρκί, θεὸν ἔτεκες Λόγον.

Ἰδὴ ἡ'. Τὸν Βασιλέα.

Γῆθεν ἀνῆλθε, πρὸς Παραδείσου σκηνώσεις, τοῦ ποθεῖν θεόν, Πάτερ σὸν πνεῦμα, ὦ Ἀθηναγόρα· διὸ σὸν πόθον δός μοι.
Ἐλέους θείου, καὶ δωρεῶν ἔμπλησόν μοι, ταπεινῶς φρονεῖν Ἀθηναγόρα, ἵνα σοῦ γεραίρω, μακάριε τοὺς ἄθλους.
Ὡ Ἀθηναίων, δόξα λαμπρὰ σῶσον πάντας, ψαλμικῶς ἀπαύστως σὲ ὑμνοῦντας, καὶ δοξολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι νοσοῦντας, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, γηγενῶν τ' ἀγνή ἀγιωτέρα, Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, καὶ σκέπε Σοὺς οἰκέτας.

Ἰδὴ θ'. Κυρίως θεοτόκον.

Γεώργησον καρδίας, πάντων θεοφόρε, Ἀθηναγόρα πρὸς οἴκημα τῶν ἀρετῶν, φωτὶ ἐνθέῳ, κινδύνων δ' ἡμᾶς διάσωζε.
Ἰκέτευε Σωτῆρα, ὅπως ψυχοκτόνων, ἀμαρτιῶν ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς χαλεπῶν, Ἀθηναγόρα θεόσοφε, σαῖς δεήσεσιν.
Ὁρδὰς τῶν ἀλλοπίστων, πανένδοξε Πάτερ, ἐπαπειλοῦντας Ἑλλάδα ἐκδίωξον νῦν, καὶ εὐσεβῶν ὑπερμαχεῖ, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψίστου ἡ καθέδρα, πέλεις ἐν τῷ πόλῳ· διὸ δυσώπει Υἱόν σου σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς ἀληθῶς θεοτόκον ὁμολογοῦντάς Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, βλαστὸν Ἀθηναίων, τὸν διδάξαντα τὸν λαόν, τῆς Ἀλεξανδρείας θεὸν ἀληθῆ σέβειν, σοφὸν Ἀθηναγόραν, θεῖον διδάσκαλον.

Δίδου νοσημάτων ἀπαλλαγὴν, τοῖς σὲ εὐφημοῦσι, χαίροις Ἅγιε τοῦ θεοῦ, ὦ Ἀθηναγόρα, λιταῖς σου πρὸς Σωτῆρα, αἷς χρώμενοι βαλσάμῳ, ὕμνοις σὲ μέλπομεν.

Μάκρυνον τὰς θλίψεις καὶ πειρασμούς, σὲ παρακαλοῦμεν, θεορρήμον Πατὴρ ἡμῶν, οἱ ἐν κατακρίσει, ὑπάρχοντες δικαία, καὶ δὸς ἐν μετανοίᾳ, διάγειν πάντοτε.

Ἐρχου ἡμᾶς ρύσασθαι τοῦ σατᾶν, καὶ ἐπαπειλούντων, ἀφανῆσαι λαὸν θεοῦ, γένος τῶν Ἑλλήνων, τῶν σὲ τιμώντων ὕμνοις, σοφὴ Ἀθηναγόρα, ὃ εὐηργέτησας.

Ὡς ὑπερμαχήσας Χριστιανῶν, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐρρύσω θανατικῆς, τούτων καταδίκης, σοφοῖς σου Πάτερ λόγοις, ἡμᾶς λύτρωσαι τάχει, ἐκ περιστάσεων.

Βλέψον οὐρανόθεν νῦν ἐφ' ἡμᾶς, ὦ Ἀθηναγόρα, σοῦ δεόμεθα ἐκτενῶς, δοῦλοι ἐπταικότες, Θεοῦ δικαιοκρίτου, λιταῖς ἐπιζητοῦντες, σαῖς πυρὸς ρύσασθαι.

Ἔλασον δαιμόνων στίφη μακράν, φυγάδευσον μάκαρ, τὰς ὀρδὰς ἐπναναστατῶν, τῶν αἰρετιζόντων, κατάβαλε μανίαν, καὶ θράση πολεμίων, ἀποσκοράκισον.

Ῥῦσαι σαῖς πρεσβείαις Χριστῷ ἡμᾶς, ὦ Ἀθηναγόρα, δεινῶν βλάβης σεισμοῦ πυρὸς, νόσων ἀνιάτων, ἀνάγκης ἀδηρίτου, καὶ δὸς Θεῷ δοξάζειν, σὲ μεγαλύνοντας.

Πρόσθες ἡμῖν πίστιν Θεὸν αἰνεῖν, ἐλλάτῳσον πάθη, καὶ τοῦ Πνεύματος δαψιλῆ, δὸς πολλαπλασίως, χάριν ἔχειν θεόφρον, τῇ διαιρέσει νέμων, θεῖα χαρίσματα.

Ὅλην τὴν καρδίαν πρὸς τὸν Θεόν, ἐν τῇ προσευχῇ μου, καθ' ἐκάστην ἀναπνοήν, δὸς ἔχειν ὦ Πάτερ, ὡσπερ λαμπάδος φλόγα, καὶ νοῦν ἀμετεώριστον, καὶ φιλόπονον.

Σῶσον σαῖς πρεσβείαις πρὸς Ἰησοῦν, ψυχὰς ἀνυμνούντων, σὲ ἀσμένως μάκαρ σοφέ, χάριν σὴν παράσχου, ῥῶσιν δαψιλεστάτην, ἀμαρτημάτων λύσιν, ἄμφω ὑγείαν τε.

Σκέπε τοὺς τιμῶντάς σε εὐλαβῶς, θεῖον δ' ὄνομά σου, κεκλημένους τήρει ἀεὶ, πειρασμῶν ἀτρώτους, Ἀθηναγορα Πάτερ, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς πάντας, πυρὸς κολάσεως.

Ἐνδυμα χιτῶνος φέρων λευκόν, τὸ ἀγνὸν ἐδήλωσ, σῆς καρδίας ὁ δὸς κάμῖν, νῦν Ἀθηναγόρα, βλαστὲ τῶν Ἀθηναίων, Ἀλεξανδρείας κλέος, πιστῶν διάσωσμα.

Χαίροις Πάτερ ὅσιε καὶ σεπτέ, ἀθλητὰ Κυρίου, καὶ πιστὲ Ὁμολογητά, Δίκαιε θεόφρον, σοφὲ Ἀθηναγόρα, Χριστιανῶν προστάτα, καὶ πρέσβυ ἔνθερμε.

Ὅσιος ἐδείχθης τῇ βιοτῇ, Μάρτυς προαιρέσει, ἰσαπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ὦ Ἀθηναγόρα, κῆρυξ σοφὲ καὶ ῥῆτορ, ἀπολογίας βᾶθρον, ὁμολογία σῆ.

Πίστιν τοῦ Σωτῆρος πολλοῖς λαοῖς, ἐκήρυξας μάκαρ, καὶ ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν, Τούτου ἐρμηνεύσας, αὐτοῖς ἀληθεστάτως, κατέλιπες τὸν βίον, ἐν ὁσιότητι.

Ὅτε ἦσθα μάκαρ ἐν τῇ ζωῇ, πένητας στηρίζων, καὶ δικαίου ὑπερμαχῶν, τῇ ἀπολογία, Χριστιανοὺς ἐρῶσω, ἐκλύτρωσαι δὲ πάντας, νῦν ἰκεσίαις σου.

Πρόσδεξαι δεήσεις τὰς πενιχράς, ἡμῶν σοὶ θεόφρον, καὶ ἀντίδος ταῖς σαῖς λιταῖς, πρὸς τὸν εὐεργέτην, ἀπέλασιν δαιμόνων, ἴασιν νοσημάτων, θλίψεων μάκρυνσιν.

Οὐ παντὸς εἰς Κόρινθον ἔφη πλεῖν, ὁ σοφὸς ἐν χρόνῳ, παρελθόντι πρὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὁ τάλας πλέων, Αἰγαίῳ καὶ σχολάζων, τῇ προσευχῇ τόνδ' ὕμνον, μάκαρ προσάγω σοι.

Οὐ σθένῳ Ἀθήναις ὕμνεῖν σε νῦν· διὸ διαπλέων, προσεγγίζω πόλιν λαμπράν, τῆς Ἀλεξανδρείας, ἧς ῥήτωρ θεηγόρος, σοφὲ Ἀθηναγόρα, ἔλαμψας λόγοις σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριστομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πέλεις, κατακρίτων ἢ ἐλπίς, τῶν Χριστιανῶν ἀντιλήπτωρ, Ἀθηναγόρα σοφέ, εὐσεβῶν διδάσκαλος, καὶ Ἀθηναίων κρηπὶς, καταπλήττων σοῖς ῥήμασι, τοὺς πίστει δραμόντας, καὶ ἐπιστάσιαν σου, ἐπιζητούντων θερμῶς· ὄθεν δίδου πᾶσι τὰ κρεῖττω, σώζων ἐκ φθορᾶς νοσημάτων, τοὺς τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Δέξαι, θεορρήμον εὐμενῶς, ὕμνον ἱερὸν ἄσμα θεῖον, πρὸς σέ νῦν περιχαρῶς, ῥόδα μῦρα δάκρυα, ἐν μετανοίᾳ θερμῇ, κατανύξει καὶ πόθῳ τε, πιστῶς σὴν εἰκόνα, κατασπαζομένων σου, καὶ ἐκβοώντων ψυχῇ· Πάτερ σκέπε πάντα ἀπαύστως, ῥῦσαι ἐκ κινδύνων καὶ νόσων, σώζων καὶ φρουρῶν ἡμᾶς ἐκ θλίψεων.

Σὺ εἶ ὁ προστάτης τῶν πιστῶν, Ἀθηναίων πόλιν φυλάττων, πασχόντων ὁ βοηθός, δρόσος καὶ ἀνάψυξις, χαρὰ καὶ φῶς τῶν τυφλῶν, ἀσθενούντων ἀνάρρωσις, τροφή πενομένων, σκέπη παραμύθιον, χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν, θεῖος ὁδηγὸς πλανωμένων, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, Πάτερ, καὶ ἀδικουμένων ῥύστης πάντοτε.

Ἄνασσα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, αἰωνίου πυρὸς Βᾶτε ἄφλεκτε.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν γλῶσσάν μου κάλαμον, ὀξύγραφον ποίησον, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἴν' ἄδῳ σοὶ τὴν ἀξιῦμνητον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, θείας χάριτος σκεῦος, ἐδείχθης ἀληθῶς θεορρήμον (γ'). ἐκ γὰρ ρίζης Ἀθηναϊκῆς, ἀνεφύης υἱὸς εὐγενῆς ἔνδοξε, σοφίας λαμπρὸν ὄργανον· διὸ Ἀθηναγόρα κράζω·

Χαῖρε, σοὶ γὰρ ἐνοικεῖ ἡ χάρις·

χαῖρε, ὡς σοὶ ἐκνικᾶται ἔρις·

Χαῖρε, καταλύτης εἰδώλων θεόπιστος·

χαῖρε, ὁ φωτίσας βροτοὺς τῇ θεότητι·

Χαῖρε, οἶκος ἀγιότητος, βλύζων χάριν μυστικὴν·

χαῖρε, σκεῦος θείου Πνεύματος, ἐναρέτου βιοτῆς·

Χαῖρε, ὅτι ἀλίζη μετ' Ἀγγέλων ἐν πόλῳ·

χαῖρε, ὅτι πρεσβεύεις τῇ Τριάδι ἀπαύστως·

Χαῖρε, ἀκτὶς ἡλίου λαμπρότητος·

χαῖρε, φωστήρ λαμπρύνων περίγειον·

Χαῖρε, δι' οὗ κατηυγάσθη ἡ φύσις·

χαῖρε, δι' οὗ ἐκηρύχθη ἡ πίστις·

Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε·

Βλάστημα Ἀθηναίων, εὐκλεές ἀνεδείχθης, σοφὲ Ἀθηναγόρα τῷ ὄντι·
πᾶσαν θύραθεν γνῶσιν μαθῶν, ἀρετῶν τὴν παιδείαν ἐγεώργησας· διὸ
ῥητόρων ἔξαρχε, σὲ μέλπω κράζων·
Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν βίου σχῶμεν, φιλοσόφων ἀκρότης, ᾧ Πάτερ ἐκ παιδείας ἦν
ἔσχε· νουνεχῆς ὢν κατορθωτῆ, οὐκ ἐστὶν ἠπόρεις ἀρετῶν ἢ αὐξησις,
εἰ μὴ αἰρεῖσθαι πίστιν Χριστοῦ εἶπας· ὄθεν σοὶ κραυγάζω·
Χαῖρε, ἀρρήτων τοῦ ὄντος μύστης·
χαῖρε, φωνῆς ἀληθείας πίστις·
Χαῖρε, θαυμασίων θεοῦ ῥοῦς ἀείζωος·
χαῖρε, τῶν χαρίτων κρουνὸς ὁ ἀείρρυτος·
Χαῖρε, κλίμαξ ἄνω ἔλκουσα, εὐσεβεῖς πρὸς οὐρανόν·
χαῖρε, πρέσβυς εὐμενέστατος, αἰτημάτων τῶν πιστῶν·
Χαῖρε, ὁ Ἀσωμάτοις ὀμιλῶν θείοις νόοις·
χαῖρε, ὁ νῦν Δικαίοις, συνεδρεύων ἐν πόλῳ·
Χαῖρε, λαμπρὸν Ἐκκλησίας σέμνωμα·
χαῖρε, καλὸν Ὁρθοδόξων καύχημα·
Χαῖρε, σοφὲ ποδηγέτα τῶν νέων·
χαῖρε, στερρὸ ἐκαθαίρετα εἰδώλων·
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Δύναμιν οὐρανόθεν, ἐξαπέστειλε Πάτερ, πρὸς φώτισιν σὴν ὁ
παντεπόπτης, εὐρών σε εὐγνωστον καὶ ἀπλοῦν· διὸ Πνεῦμα ᾤκησεν, ὡς
Παύλου σῶ νῶ, ἵνα νέοις διδάσκησιν ἀληθείας ὁδόν, σοὶ ψαλλόντων·
Ἀλληλούϊα.

Ἐφυγες θορυβῶδες, Ἀθηναίων τῷ ἄστει, καὶ φλύαρον λαὸν θεηγόρε, μὴ
δυνάμενος φέρειν πικρὸν χλευασμόν, δι' ἃ κηρυκτικῶς ἔλεγες,
Ἀνάστασιν τριήμερον, ἐκ Τάφου Χριστοῦ· διὸ σοὶ λέγω·
Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου ῥίζα·
χαῖρε, θεοῦ ἀγλαόκαρπον δένδρον·
Χαῖρε, ἀρετῶν μυροθήκη τοῦ Πνεύματος·
χαῖρε, εὐσεβῶν ἐνθεώτατος ἔπαινος·
Χαῖρε, οἴκημα ἀλλότριον, κατοικίας δυσμενῶν·
χαῖρε, δαίμοσιν ὀλέθριος, ὁ παγίδας ἐκφυγῶν·
Χαῖρε, ὅτι προχέεις ἰαμάτων ἰάσεις·
χαῖρε, ὅτι σαλπίζεις κρινομένων ἐκβάσεις·
Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·
χαῖρε, σατᾶν τοῦ πλάνου φυγάδευμα·
Χαῖρε, θεοῦ πρὸς ἡμᾶς παρουσία·
χαῖρε, ἡμῶν πρὸς Χριστὸν ἰκεσία·
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Ζόφον ἔνδον μὴ φέρων, οὐδὲ νῶ ἀλῶς δίνην, ἐκάθηρας ψυχὴν
θεοφάντορ, ὡς θεοσεβῆς καὶ σοφός ὢν, ἀφιεῖς ἄστου ἰοστεφεῖς
ὀπισθεν· εἰς πόλιν δ' Ἀλεξάνδρειαν κατώκησας, πιστῶς βοώντων·
Ἀλληλούϊα.

Ἦθη δεισιδαιμόνων, κακοτρόπων ἀνθρώπων, διώρθωσας ἐν πόλει Αἰγύπτου, τῆ σοφίᾳ σῶν θείων λόγων, παιδευτὰ τῶν νέων ἀριστεῦ μέγιστε, Ἀθηναγόρα μάκαρ, πήξας οἶκον· ὄθεν ἐκβοῶ σοι·
Χαῖρε, βλαστὲ καὶ πανεύοισμον ἄνθος·
χαῖρε, καρπὲ εὐσεβείας δένδρου·
Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον·
χαῖρε, πολιτείας σεμνὸν βουλευτήριον·
Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῆ γῆ·
χαῖρε, ὅτι Ἀλεξανδρεία τοὺς σοὺς ἄθους ἐξυμνεῖ·
Χαῖρε, τῶν διδασκάλων θεοκίνητον στόμα·
χαῖρε, ὁμολογίας ἀκατάβλητον θάρρος·
Χαῖρε, στερόν τῆς πίστεως στήριγμα·
χαῖρε, καλὸν ἀγάπης παράδειγμα·
Χαῖρε, δι' οὗ κατησχύνθη ὁ ἄδης·
χαῖρε, δι' οὗ ἐτροπώθη βελίαρ·
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Θεοφόρους ἀνθρώπους, ὑπερήσπισας Πάτερ, τῷ βήματι κριτῶν ἀγορευῶν· κατακρίτους θανάτου πικροῦ, τῆ ἐννόμῳ δίκῃ ἀπηλευθέρωσας, καὶ ἄθεσμον ἀσέβειαν κατέκρινας· διὸ σοὶ κράζω· Ἀλληλούϊα.

Ἰσα πᾶσι δικαίως, ἀποδοὺς γηγενέσιν, ἐκήρυξας θεοῦ ἀληθείας· οὐχ ἐξ ἔρκους ὀδόντων φωνῆς, μόνον λόγους ἔσπειρας σοφέ, ὡς ἔπεα πτερόεντα, ἀλλ' ἔργοις εὐποιΐας, τοῖς πρὸς σὲ βοῶσι·
Χαῖρε, λαμπρὸν Ἀθηναίων θρέμμα·
χαῖρε, λαοῦ Χριστωνύμου κέρας·
Χαῖρε, ψευδωνύμων δαιμόνων ὁ ἔλεγχος·
χαῖρε, τῶν δογμάτων Τριάδος ὁ ἔπαινος·
Χαῖρε, ὄφιν πολυμήχανον, ἀφανήσας προσευχῆ·
χαῖρε, ὅτι ἐξημέρωσας, ἦθη ἄγρια ψυχῆ·
Χαῖρε, δήμου τὰ πλήθη, ἀρετῆ μεταστρέψας·
χαῖρε, πλάνου παγίδας, ἐξ ἀνθρώπων ἐκτρέψας·
Χαῖρε, θεοῦ ἀπίστοις τὸ κήρυγμα·
χαῖρε, πιστῶν πραότητος γνῶρισμα·
Χαῖρε, κανῶν ἀρετῆς σωφροσύνης·
χαῖρε, βροτῶν ζυγὸς δικαιοσύνης·
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Κήρυκες ἐξαισίων, παραδόξων ὑπῆρξαν, σοφίας τ' οἱ εἰρκτῆ κεκλεισμένοι· ὡς ἐπισκεψάμενος αὐτούς, πρὸ τῆς δίκης, θάρρος ψυχικὸν ἐνειμες, ἐνὶ ἐκάστῳ Πάτερ, προσευχόμενον δ' ὀρῶντες εἶπον· Ἀλληλούϊα.

Λάμπας Ἀλεξανδρεία, ὡς ἀστήρ φαεσφόρος, ἀνθρώπους ἐπεστήριξας πίστει, ἐν καιροῖς φοβερῶν διωγμῶν, τοῖς φθόγγοις καὶ ἔργοις

ἀγαθοῖς Ὅσιε, θαρρόυντες δ' οὖν ἐνήθησαν, μεθ' ὧν συμφώνως
βοῶμεν·

Χαῖρε, ἡ ὕψωσις εὐσεβούντων·

χαῖρε, ἡ ἴασις ἀσθενούντων·

Χαῖρε, Ἐκκλησίας λαμπτήρ τηλαυγέστατος·

χαῖρε, οἰκουμένης φωστήρ ἀξιόγαστος·

Χαῖρε, θάλασσα βυθίζουσα, τῶν δαιμόνων πειρασμούς·

χαῖρε, κρήνη μῦρα βλύζουσα, καὶ ἀρδεύουσα πιστούς·

Χαῖρε, πύρινη στήλη, προσευχῶν παννυχίων·

χαῖρε, γνῶσις τῶν νέων, κοινωνὸς τῶν ὁσίων·

Χαῖρε, τροφή πεινῶντων ἀκένωτος·

χαῖρε, στοργὴ ἀνθρώπων φιλόθεος·

Χαῖρε, πιστῶν φωτιστῆς ἀληθείας·

χαῖρε, πηγὴ ρεῖθρα χέουσα θεῖα·

Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε·

Μέλλοντος παραστήναι, πρὸ κριτῶν καὶ τυράννων, πιστοὺς
ὑπερασπίζων προσηύχου, φωτισθῆναι τῷ σῶ νῶ φωτί, ἴν' ἀπολογία
δῶς καλὴν Ἄγιε, αὐτοὺς ἐλευθερῶν τῆς κατακρίσεως θανάτου, ψάλλων·
Ἀλληλούϊα.

Νίκας κατὰ δαιμόνων, ἐπιδείξας θεόφρον, εἰδώλων ἐμυκτήρις
πλάνην· καὶ μυθώδη ἀπάτην αὐτῶν, διέλεγξας λόγοις, ὡς χοῦν
ἐσκόρπισας· ὅθεν πολλοὶ θαυμάζοντες, ἐπίστευσαν θεῷ βοῶντες·

Χαῖρε, ὁ τύπος τῆς ἐγκρατείας·

χαῖρε, ὁ στῦλος θεογνωσίας·

Χαῖρε, ἀντιλήπτωρ λαοῦ σου ὁ εὐπορος·

χαῖρε, πεζοπόρων βοήθεια εὐοδος·

Χαῖρε, αὔρα θείου Πνεύματος, ἡ δροσίζουσα πιστούς·

χαῖρε, λῦχνος ἀγιότητος, ὁ φωτίζων τοὺς βροτούς·

Χαῖρε, τῶν Χριστωνύμων πρὸς θεὸν παραστάτης·

χαῖρε, μετανοούντων ὁδηγὸς καὶ προστάτης·

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις·

χαῖρε, κριτῶν ἀνόμων κατάκρισις·

Χαῖρε, στολὴ ἀρετῶν εὐπρεπείας·

χαῖρε, τρυφὴ ποθητοῦ παραδείσου·

Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε·

Ξένα ὄντως ὀρώμεν, ὧ θεσπέσιε Πάτερ, τὰ ἐν σοὶ τοῖς λαοῖς
τελεσθέντα· οὐ γὰρ δίχα θεοῦ νοητὰ εἰσίν, ἀλλὰ σὺ σοφίας θεϊκῆς
ὄργανον ἐκλέγεται, μαθεῖν πιστοῖς τοῦ ὄντος ἀπαρχήν, καὶ ἄδειν·
Ἀλληλούϊα.

Ὅλος φῶς ἐξαστράπτων, προσευχῆ θεαρέστῳ, δοχεῖον Παρακλήτου
ἐγένου, ὧ πανένδοξε Πάτερ, λαοὺς ὁ ρυσάμενος εἰδωλικῆς πτώσεως,
καὶ μιᾶς Ἀρχῆς πίστιν ἐκδιδάξας τούτοις· διὸ φάσκω·

Χαῖρε, θεοῦ μυστηρίων πύλη·

χαῖρε, σεμνὴ εὐσεβείας στήλη·

Χαῖρε, κακοδόξων δριμύτατον λάλημα·

χαῖρε, Χριστοφόρων ἐξαίρετον ἄκουσμα.
Χαῖρε, Φῶς τὸ ἐκλαμπρότατον, ὁδηγοῦν σὲ πρὸς Σιών·
χαῖρε, κάτοπτρον τοῦ Πνεύματος, καὶ οἰκήτωρ οὐρανῶν.
Χαῖρε, Ἀθηναγόρα ἀδελφούς ὁ ἐκθρέψας·
χαῖρε, ὁ πλανωμένους ἀσφαλῶς ὁδηγήσας.
Χαῖρε, δι' οὗ ἄλλόδοξοι φεύγουσι·
χαῖρε, δι' οὗ πολέμιοι ἤττηνται.
Χαῖρε, σοφὲ γηγενῶν ποδηγέτα·
χαῖρε, στερρὲ τοῦ σατᾶν καθαιρέτα.
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη ὀρῶσα, σὸν ἔνσαρκον ἰσάγγελον βίον·
ὁ ἀπρόσιτος γὰρ σε θεός, χαριτώσας ζῶντα θαυμαστὸν Ἅγιε,
ἀνθρώποις ἐμεγάλυνεν, οἷς ἔταξε συνήγορον φωνοῦσιν·
Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας ἀθείας, ἐτροπώσω γενναίως, σοφῆ σου διδαχῆ θεορρήμον·
φιλοσόφους γὰρ ἄνευ θεοῦ, ὡς ἀσόφους εἶπας καὶ πρὸς φῶς ἴθυνας,
κηρύττων ἀνοθεύτως θεῖα δόγματα, λαοῖς βοῶσι·
Χαῖρε, Σοφίας θεοῦ δοχεῖον·
χαῖρε, χαρίτων Αὐτοῦ ταμεῖον.
Χαῖρε, ἀπιστίας ἀμφίστομος μάχαιρα·
χαῖρε, κακοτρόπων ὀξύτατον φάσγανον.
Χαῖρε, ὅτι κατετρόπωσας ἀρχικούς αἰρετικούς·
χαῖρε, ὅτι σὺ κατηύφρανας, φιλοχρίστων τοὺς χορούς.
Χαῖρε, ἀπολογίας ἀγαλλίαμα θεῖον·
χαῖρε, ὁμολογίας ἀπαράμιλλον νῆκος.
Χαῖρε, φωτὸς ἡλίου ἀπαύγασμα·
χαῖρε, πιστῶν ἀνθρώπων διάσωσμα.
Χαῖρε, ὁ γνοὺς τῶν δαιμόνων παγίδας·
χαῖρε, ὁ δοὺς γηγενέσι παιδείαν.
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Σῶσον σαῖς ἱκεσίαις, πανσεβάσμιε Πάτερ, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἡμᾶς
πάντας· καὶ πιστῶν γενοῦ φύλαξ στερρὸς, τῶν τιμᾶς καὶ γέρα
προσενεγκόντων σοι· ἀντίδος οὖν σωτηρία, καὶ κρείττονα, τοῖς
μέλπουσί σοι·
Ἀλληλούϊα.

Τάξεις τῶν Ἀσωμάτων, ἐκμετρήσαντος βίον, ἐδέξαντο τὸ σὸν μάκαρ
πνεῦμα· ὁ γὰρ Δημιουργὸς ἀληθῶς, καθηγίασέ σε θαυμαστὸν δείξαντα,
Ὅν ἄθλοισ ἐυήρῆστησας, διδάξας οὕτω πιστοῖς, φωνεῖν σοι·
Χαῖρε, ὁ ἄμωμος ἐν τοῖς λόγοις·
χαῖρε, ὁ ἔνδοξος ἐν τοῖς ἔργοις.
Χαῖρε, ὁδηγὲ εὐσεβῶν καὶ διδάσκαλε·
χαῖρε, φωτιστὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἰσάγγελε.
Χαῖρε, ὅτι σὺ κατηύθυνας, μετανοία μαθητάς·
χαῖρε, σὺ ταλαιπωρούμενος, ἐμεγάλυνας Χριστόν.
Χαῖρε, Ἀλεξανδρέων φωτεινὸς ὁδοδείκτης·

χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας θεοδίδακτος μύστης.
Χαῖρε, σεμνὸν Ἑλλήνων ἀγλάϊσμα.
χαῖρε, κλεινοῦ τοῦ ἄστεως καύχημα.
Χαῖρε, γοργὸς ἀρωγὸς λαοῦ ρύστης.
χαῖρε, θερμὸς πρὸς Σωτῆρα μεσίτης.
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Ὑμνους θεῖους προσδέχου, παναοίδιμε Πάτερ, οὓς πέμπομεν πιστῶς
ἐκζητοῦντες, ἵνα ρύσης νοσημάτων ἡμᾶς, πειρασμῶν ποικίλων
συμφορῶν θλίψεων, παθῶν πυρὸς κολάσεως, πρὸς Κύριον λιταῖς σαῖς
τοὺς βοῶντας.
Ἀλληλούϊα.

Φωτοδότην Δεσπότην, ἐξευμένισας μάκαρ, Αὐτῷ πολιτευσάμενος
πίστει· ἐν σοὶ γὰρ θεῖον ὤκησεν Φῶς, ὁδηγήσαν ἀληθῆ θεὸν
γνώσασθαι, Ὅνπερ φωνῆ κηρύττομεν, παρὰ σοῦ μαθόντες πιστεύειν.
Χαῖρε, λαοῦ Χριστωνύμου πῦργος.
χαῖρε, ἐφήβων καὶ παίδων σφρῖγος.
Χαῖρε, εὐλαβῶν τὰς ψυχὰς ἄπτων Πνεύματι.
χαῖρε, νοερῶς ὁ πιστοῖς δίδων χάριτας.
Χαῖρε, ὅτι ἀρρώσθηματὰ θεραπεύεις ἀληθῶς.
χαῖρε, ὅτι ψυχοτραύματα ἐπουλώνεις θαυμαστῶς.
Χαῖρε, ἀδικουμένων βοηθὸς καὶ προστάτης.
χαῖρε, τῶν ἀθυμούντων χαρωπὸς παραστάτης.
Χαῖρε, λαμπτήρ φωτίζων τὰ πέρατα.
χαῖρε, βροτῶν εὐφραίνων νοήματα.
Χαῖρε, φωτὸς τοῦ Χριστοῦ θεῖος φάρος.
χαῖρε, ἡμῶν ἀνυπέβλητον θάρρος.
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Χάριν ἄρρητον δίδου, ὦ φιλόσοφε Πάτερ, τοῖς ὕμνοις σὴν εἰκόνα
τιμῶσι· πόθον δώρησαι ἅγιον ἡμῖν, καρποὺς πνευματικοὺς ζῆλον
ἔνθεον, ταπεινώσιν μετάνοιαν, καλὴν τ' ἀπολογία ἀδειν.
Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντες μελωδίαις, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ, φιλέορτοι ἀπάσης
Ἑλλάδος· διὸ μνήμην τιμῶντες νῦν σὴν, ἐν ναοῖς Ἀθηναγόρα
σπουδάζομεν, εὐχόμενοι καὶ νήφοντες, πιστῶς δὲ σοὶ βοῶμεν ταῦτα.
Χαῖρε, στολὴ εὐπρεπείας θεία.
χαῖρε, ὁ Πάντων Ἁγίων φίλος.
Χαῖρε, κιβωτὲ καὶ ναὲ ἀγιάσματος.
χαῖρε, θησαυρὲ καὶ κρουνὲ θείας χάριτος.
Χαῖρε, ἄριστον κραταίωμα, Ἀθηναίων εὐσεβῶν.
χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον, ἱερέων εὐλαβῶν.
Χαῖρε, Ἀλεξανδρείας ὁ λαὸν κατευφράνας.
χαῖρε, ὁμολογία ὁ Χριστὸν μεγαλύνας.
Χαῖρε, δι' οὗ ἠύγασθησαν σύμπαντα.
χαῖρε, δι' οὗ ἐρρέθησαν κρείττονα.
Χαῖρε, πιστῶν ταπεινῶς ζώντων φύλαξ.

χαῖρε, ψυχῶν πρὸς μετάνοιαν σάλπιγξ.
Χαῖρε, Πάτερ θεόσοφε.

Ὡ σεβάσμιε Πάτερ, Χριστωνύμων ἡ δόξα, Ἁγίων ἐπουράνιε μύστα (γ´).
τοῖς μέλπουσί σε τήνδε ὥδῃν, λιταῖς σαῖς ἀντίδος ψυχοσωτήρια,
πιστοὺς δὲ ῥῦσαι πυρὸς αἰωνίζοντος, τοὺς συμβοῶντας.

Ἀλληλούϊα.